Habacuc - Comentarii W. McDonald

I. PROFETUL RĂMÂNE PERPLEX PENTRU FAPTUL CĂ DUMNEZEU NU VA PEDEPSI NELEGIUIREA LUI IUDA

Povara (sau oracolul, NKJV marg.; Prorocia în ediţiile româneşti, n.tr) pe care a văzut-o profetul Habacuc este probabil titlul întregii cărţi. În versetele 2-4, el s-a plâns Domnului pentru cumplita violenţă, nelegiuire, jaf şi sfadă, pentru toate nedreptăţile ce se făceau în Iuda. El îl întreabă pe Domnul cât va îngădui să rămână Iuda nepedepsită. Din pricina acestei întrebări şi a altora asemănătoare ei, pe care i le pune lui Dumnezeu, Habacuc a fost uneori numit „îndoielnicul Toma al Vechiului Testament."

Primele unsprezece versete ale profeţiei sunt un dialog între Habacuc şi Domnul.

II. DOMNUL RĂSPUNDE CĂ SE VA FOLOSI DE BABILONIENI PENTRU A O PEDEPSI PE IUDA

Răspunsul lui Dumnezeu este redat în versetele 5-11. El va ridica oştirea caldeeană ca să o pedepsească pe Iuda. Duşmanul va fi grăbit, amarnic, avar, violent, înfricoşător şi trufaş. Babilonienii erau renumiţi pentru cavaleria lor rapidă, ce repurta succese mari pe planul cuceririlor, fiind mai fioroşi decât lupii de seară. Ei râdeau de regii şi prinţii prizonieri şi din tăria lor făcuseră dumnezeul lor. Feinberg comentează: Succesul caldeului va fi înmulţit; el va răpi tot ce-i stă în cale, cum mătură vântul întinderi mari de teren. Procedând astfel, cuceritorul caldeu îşi adună vinovăţie înainte lui Dumnezeu din pricina ambiţiilor sale nelegiuite şi a faptului ca a subjugat atâtea popoare neajutorate.

III. HABACUC PUNE ACUM SUB SEMNUL ÎNTREBĂRII DECIZIA LUI DUMNEZEU DE A RECURGE LA O NAŢIUNE ŞI MAI REA PENTRU A O PEDEPSI PE IUDA

Când a auzit Habacuc una ca asta, s-a tulburat şi agitaţia lui l-a condus la al doilea dialog (1:12-2.20). Cum a putut Dumnezeu s-o pedepsească pe Iuda prin intermediul unei naţiuni mai rele decât ea? El polemizează cu Dumnezeu pe temeiul convingerii că ochii Săi sunt aşa de curaţi încât nu pot privi nelegiuirea. Or, babilonienii erau din cale afară de răi! Dar Iuda le întrecea răutatea, întrucât evreii păcătuiau ca unii ce aveau parte de o lumină net superioară babilonienilor. Cum putea privi Dumnezeu asupra răutăţii babilonienilor, văzând cum aceştia îi prindeau pe oameni în plasă, ba chiar cu cârligul? Ei aduceau jertfe idolilor şi se îngrăşau. Oare nu se va pune capăt acestui măcel cu care loveau ei naţiunile? J. E. Evans explică:

S-a recurs la analogia cu viaţa pescarilor, Oamenii erau ca peştii pe care pescarul îi adună în plasă, după care aduce omagii divine plasei prin intermediul căreia s-a îmbogăţit. Plecând de la această analogie, lumea era marea; naţiunea era peştii; Nebucadneţar era pescarul. Plasa a fost forţa militară a caldeului prin care acesta a putut să se îmbogăţească atât de mult de pe urma cuceririlor sale.

Habacuc s-a retras în turnul său de veghere, aşteptând să vadă cum îi - va răspunde Domnul. El a dorit să fie singur pentru a putea să-şi facă o imagine a modului în care vede Dumnezeu lucrurile. Acesta este un principiu cât se poate de important şi pentru credincioşii din zilele noastre. Fie că-l numim „timp de meditaţie, fie ,,devoţiuni" sau în orice alt fel, comuniunea zilnică cu Dumnezeu este de o importanţă crucială pentru orice creştin.

Domnul i-a poruncit profetului: „Aşterne în scris vedenia" (răspunsul Său la întrebarea lui Habacuc) pentru ca cel ce o citeşte să alerge, ducând vestea (căderii Babilonului şi restaurării lui Iuda).

A. J. Pollock spune că versetul acesta se referă la nădejdea evreului - venirea lui Cristos pe pământ ca să-Şi înfrângă duşmanii, să elimine din împărăţia Sa toate lucrurile care produc nelegiuire şi să-Şi întemeieze glorioasa domnie, făcând din Israel căpetenia naţiunilor, deoarece El se va afla în fruntea naţiunii evreieşti. Când versetul 3 este citat la Evrei 10:37, pronumele neutru (referitor la vedenie) devine ‚El" (adică Domnul), care va veni negreşit şi nu va întârzia. Contextul NT se referă la nădejdea creştinului - Răpirea bisericii.

Pentru că sufletul regelui Babilonului s-a semeţit, plin de mândrie, el va muri, dar rămăşiţa credincioasă a Israelului va trăi prin... credinţă. Versetul 4c este citat de trei ori în Noul Testament. Cele trei părţi ale versetului, - cel drept - va trăi - prin credinţă, se armonizează bine cu accentele celor trei contexte în cadrul cărora se situează ele. Romani 1:17 subliniază elementul „cel drept"; Galateni 3:11 subliniază „credinţa"; Evrei 10:38 subliniază „va trăi." Redarea literală în contextul din Habacuc este: „Prin credinţa sa, cel drept va trăi." De asemenea am putea parafraza: „cel îndreptăţit prin credinţă va trăi."

Consumul de vin a fost păcatul naţional al Babilonului şi, negreşit, al lui Nebucadneţar. Keil scrie că această dependenţă „este atestată de scriitori antici, şi se ştie din Daniel că Babilonul a fost cucerit pe când Belşaţar şi mai-marii împărăţiei benchetuiau şi se distrau cu nepăsare." În plus, Babilonul mai avea şi o nestăvilită poftă de cuceriri.

Versetul 6 începe cu o cântare zeflemisitoare, conţinând cinci „vai"-uri împotriva Babilonului. Primul vai condamnă pofta sa de cuceriri militare, de a-şi clădi imperii sau agresiunea sa. Multele naţiuni pe care Nebucadneţar le-a cucerit îl vor zeflemisi pentru câştigurile sale necinstite şi vor asupri şi prăda Babilonul, cum le-a făcut şi el lor.

2. Lăcomia şi mândria lor

Se rosteşte un al doilea vai împotriva lui Nebucadneţar pentru lăcomia şi mândria sa. El a încercat să-şi pună dinastia sa la adăpost de dezastre, dar câştigurile sale necinstite şi cruzimea sa îl acuză acum.

3. Îmbogăţirea lor prin vărsări de sânge

Al treilea vai împotriva regelui a fost rostit din pricina poftei sale de a fi magnific şi pentru tacticile sale de vărsare de sânge. Cetăţile Babilonului, construite cu munca sclavilor, nu vor face altceva decât să hrănească focul nepotolit, iar pământul Îl va recunoaşte pe Iehova ca pe Dumnezeul adevărat. Dar va veni ziua în care adevăratul Dumnezeu va fi recunoscut pe plan global. Acest timp glorios este prezis într-un cadru poetic de aceeaşi factură măreaţă: „Căci pământul va fi plin de cunoştinţa slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă"

(2:14).

4. Coruperea vecinilor lor

Al patrulea vai este rostit împotriva lui Nebucadneţar pentru că s-a bucurat nespus de mult că a putut să corupă celelalte naţiuni din jur, pentru neruşinarea sa şi pentru faptul că a distrus Ierusalimul şi Iuda. Pe scurt, Nebucadneţar s-a făcut vinovat de promovarea a două ingrediente principale din conţinutul programelor de televiziune, filmelor şi „literaturii" - stiluri de viaţă de o deşănţată şi neruşinare prezentare a sexului (inclusiv formele de perversiune), alături de nesfârşite acte de violenţă fără noimă.

5. Idolatria lor

Al cincilea şi ultimul vai îl condamnă pe rege pentru idolatria Babilonului în rânduri de un şfichiuitor sarcasm. Ce folos să ai un idol poleit cu aur sau argint, dacă nu are suflare de viaţă în el?

Acest verset a fost pus pe note, întregul aranjament muzical fiind folosit în unele biserici pentru a determina adunarea să intre în atmosfera de contemplare şi pregătire dinaintea predicii. Din nefericire, deşi cuvintele sunt adecvate, contextul este că Domnul e pe punctul de a-Şi demonstra puterea în cadrul judecăţii. Din această pricină tot pământul trebuie să tacă înaintea Lui.

A. El face apel la Dumnezeu să intervină în favoarea poporului Său

Habacuc se roagă acum Domnului. El auzise despre modul în care Se purtase El în trecut cu duşmanii poporului Său; acum el îl roagă să-Şi reactualizeze lucrarea, pedepsindu-i pe duşmanii Săi şi salvându-Şi poporul.

B. El trece în revistă grija pe care i-a purtat-o El lui Israel, din Egipt până în Canaan (3:3-15)

În cadrul unei splendide vedenii a suveranităţii lui Dumnezeu pe care Scroggie o numeşte o „odă teofanică" (adică o cântare despre manifestarea lui Dumnezeu), Habacuc îl înfăţişează pe Dumnezeu mărşăluind împotriva duşmanilor Săi, zdrobindu-i cu puterea Sa şi triumfând glorios. El face aluzii frecvente la ocaziile din trecut când Domnul i-a pedepsit pe duşmanii lui Israel - judecata împotriva Egiptului cu prilejul Exodului, apoi judecarea ţărilor care s-au împotrivit Israelului în călătoria acestuia spre ţara promisă şi a naţiunilor ce a trebuit să le alunge Iosua din Canaan.

În prima secţiune a rugăciunii gloria şi strălucirea lui Dumnezeu sunt văzute atât în ceruri, cât şi pe pământ. Detaliile de ordin geografic - Teman, Muntele Paran, Cuşan şi Madian - se referă cu toate la duşmani ai Israelului. De pildă, Teman, o cetate însemnată din Edom, reprezintă întreaga Idumee, iar Cuşan este probabil identic cu „Cuş" sau Etiopia.

Puterea lui Dumnezeu este subliniată în aceste cuvinte, în special în manifestările sale asupra râurilor, mărilor şi munţilor. Versetul 11 se referă la faimosul eveniment de la Ghibeon în cadrul căruia Domnul a făcut o măreaţă minune în văzduh, ca să-l ajute pe Iosua să câştige bătălia (Iosua 10:12).

Aici Dumnezeu este văzut mărşăluind prin ţară în sprijinul Israelului, călcându-Şi în picioare duşmanii, în furia Sa. În versetul 15 avem o referire la traversarea Mării Roşii (Exod 14), unde de o parte şi de alta s-au adunat apele ca două ziduri mari, pentru ca poporul lui Dumnezeu să poată trece de partea cealaltă ca pe uscat. Habacuc îl vede pe Dumnezeu ca şi când ar traversa marea cu caii Săi.

Când profetul a auzit despre judecarea invadatorilor babilonieni, el s-a cutremurat şi s-a decis să aştepte în tăcere desfăşurarea evenimentului.

D. Indiferent ce se va întâmpla, el se va încrede în Dumnezeu, tăria sa

Între timp, indiferent prin ce încercări ar putea fi chemaţi să treacă profetul Habacuc şi poporul său - Chiar dacă smochinul nu va înflori, viţa nu va da nici un rod, lucrarea măslinului va lipsi şi câmpiile nu vor da hrană, turmele vor pieri din staule şi nu vor mai fi cirezi în grajduri - el totuşi se va bucura în Domnul şi în Dumnezeul mântuirii sale. Baxter exclamă:

Traducerea literală este: „Voi sări de bucurie pentru Domnul; voi face tumbe din pricina desfătării mele în Dumnezeu." Iată aşadar cât de hilară poate fi credinţa! - bucurie de cea mai înaltă factură în împrejurările cele mai neprielnice! Ce biruinţă! Să ne-o dea Domnul şi nouă!

clickbible.org